

Những Lời Khai Thị Trí Huệ Trong Kinh Kim Cang

Chủ Đề 621: Thật Không Có Chúng Sanh Nào Được Diệt Độ, Cần Phải Là Tất Cả Tướng

Chủ giảng: Pháp sư Tịnh Không

Thời gian: Tháng 05 năm 1995

Địa điểm: Cư Sĩ Lâm Phật Giáo Singapore

Trích lục từ: Báo cáo nghiên cứu Kim Cang Bát Nhã (Tập 053)

Chuyển ngữ: Tịch Minh

【Độ vô biên chúng sanh, khiến vào Vô dư Niết-bàn, đó là phát Bồ-đề tâm vậy. Thật không có chúng sanh nào được diệt độ, đó chính là lìa tất cả tướng vậy】

Đây là do Giang cư sĩ sợ chúng ta đọc đến đoạn kinh văn này sẽ cảm thấy hoang mang mờ mịt, nên đặc biệt ngay trong kinh văn của bộ kinh này, nêu lên một ví dụ để cho chúng ta xem, giúp chúng ta biết được phải thực hành như thế nào. Phát tâm muốn độ chúng sanh, giúp đỡ tất cả chúng sanh giác ngộ, vậy độ chúng sanh thì độ bằng cách nào? Đó là học theo Thích Ca Mâu Ni Phật hoằng pháp lợi sanh, mục đích của hoằng pháp lợi sanh chính là giúp đỡ tất cả chúng sanh thành Phật, “khiến vào Vô dư Niết-bàn mà diệt độ”, đây chính là giúp đỡ tất cả chúng sanh thành Phật.

Phải chân thật mà làm, nỗ lực mà làm, làm không ngại ngại, giống như Bồ-tát Phổ Hiền làm mà không có tâm mệt mỏi, nhàm chán. Mặc dù đang làm, nhưng “thật không có chúng sanh nào được diệt độ”, trong tâm rỗng rang thanh tịnh giống như không có chuyện gì, đó chính là lìa tướng, đó là Bát-nhã. Nếu như làm mà chấp tướng thì sai rồi, vậy thì không phải là Pháp thân Đại sĩ, dầu cũng gọi là Bồ-tát thì đó là Quyền Tiểu Bồ-tát, là Bồ-tát trong Quyền giáo, Tiểu giáo, chứ không phải là Đại thừa Bồ-tát.

Đại thừa Bồ-tát là lìa tướng, làm mà không làm (tác nhi vô tác), làm tức là trên sự thì có làm, nhưng trong tâm thì không có làm, trong tâm không có cái ý niệm này; chúng ta thường nói “Tam luân thể không” chính là mang ý nghĩa này; Tam luân thể không chính là Bát-nhã.

Giang cư sĩ nêu ví dụ này rất hay, nêu ví dụ này để chúng ta thấu rõ Phật đã làm như thế nào: độ chúng sanh, độ mà không thấy có đối tượng được độ (độ vô sở độ), không độ mà độ (vô độ nhi độ). Phật thuyết pháp, nói mà không nói (thuyết nhi vô thuyết), không nói mà nói (vô thuyết nhi thuyết), bốn mươi chín năm ngày ngày đều thuyết pháp, nhưng chưa từng nói một chữ nào. Nói chưa từng nói một chữ nào, là trong tâm Ngài không có, trong tâm Ngài vốn thanh tịnh, không vướng mắc một chữ nào; kỳ thật Phật bốn mươi chín năm ngày ngày đều thuyết pháp, chưa từng có một ngày nào nghỉ ngơi. Đây là dạy chúng ta phải nên học theo đức Phật, phải học Phật pháp như vậy thì mới là đúng đắn.